

אוצר פסקין גרים

פסקים, בירורים וחקירות בהלכות גרים

אמור ר' שמעון בן לוייש: "חביב הנגר לפניו הקב"ה מן אותו אוכלוסין שעמדו על דרך סיני. למה? שכל אותו אוכלוסין שאולילא שיראי את הקולות והלפידים והברקים והחרים רועשניים וקול שופרות לא קיבל עליהם עליהם של טליתות שיטים. וזה לא ראה אחד נטולם ובאו ומושלים עצמו להקב"ה וקיבל עליו

של טליתות שיטים יש חביב מהרץ".

אוצר פסקי גרים

פסקים בירורים וחקירות בהלכות גרים

לפי סדר השו"ע יור"ד
סימנים רשות – רשות

כולל תאור הגירות של צאצאי האנושם מפיצ'וקה – מכיסיקו
בליווי תמונות צבעוניות של קהילת הגרים בוינטה פריזיטה

מיכאל פרץ
בן אאמו"ר מגה"ז רבי יוסף זסללה"ה

מחבר הספרים: אהלי שם על הש"ס, אהלי שם על כלף קושיות הגruk"א ז"ל, אוצר משניות, ורעים, מועד, נשים, וניקון.
אוצר פסקי עירובין, אוצר הברכות (ג"ח), אוצר פסקי המועדים (ד"ה). מסורת צורת האותיות. אוצר פסקי אבידה, מידת
כגד מידת.

שנת: "יברך ישראל" התשס"ח לפ"ג

תוכן העניינים

	הסכמאות הרבניות הגאנזיות
6	הקדמה
12	שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רשות
41	שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רשות
45	שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רשות
47	מבוא
55	סימן א בගירות במקום שיש תקן : לא לגייר סימן רשות סעיף א
58	סימן ב ביחס לגר לפni גירות ולאחר גירות סימן רשות סעיף א
61	סימן ג במקום הטפת דם ברית סימן רשות סעיף א
64	סימן ד בגין שמול עצמו כשהיה גוי סימן רשות סעיף א
68	סימן ה אהבת הגור סימן רשות סעיף ב
70	סימן ו בקבלתמצוות חז' מצויה אותה סימן רשות סעיף ב
73	סימן ז בגין שתחילתו לא התנגד בדיני התורה כלל סימן רשות סעיף ב
74	סימן ח גור שלא קיבל דבר אחד מהמצוות סימן רשות סעיף ב
76	סימן ט חלול שבת בגין שמול ולא טבל סימן רשות סעיף ב
79	סימן י האם גוי שמול ולא טבל רשאי לשומר שבת סימן רשות סעיף ב
83	סימן יא בקבלתמצוות לא מושלמת סימן רשות סעיף ב
87	סימן יב קבלתמצוות בගירות סימן רשות סעיף ב
91	סימן יג מצויה לגייר מיד כשבורר שכונתו לשמים סימן רשות סעיף ב
93	סימן יד בטבילה של גיורת סימן רשות סעיף ב
95	סימן טו בפני בית דין סימן רשות סעיף ג
99	סימן טז בטעם שאין מטבילים גור בשבת סימן רשות סעיף ד
102	סימן יז בගירות מעוברת, כשבית הדין לא יודע סימן רשות סעיף ו
107	סימן יה בנסיבות שנתגיירה והוא מעוברת סימן רשות סעיף ו

סימן כא**באביו ישראל ואמו נכricht****והאב מביאו לגירות**

סימן רשות סעיף ז

ישראל הנושא עם נכricht, וhabia בנו להtagiyir, biy'd reshaim legiyiro. ואע"פ שבן הבא מנכricht הוא נכרי וחשוב כבנה, ולא כבנו. מ"מ לעניין זה תלוי בטבע, שהוא אביו, ולא בהלכה, וכן אמו יכולה להביאו להtagiyir למרות שהיא לא מתגיירת.

וכן קטן יכול לבקש לגייר אם יש לו דעת. ובiy'd מגיירים אותו. אבל אם אביו ואמו הנכרים מתנגדים והקטן רוצה, יש להמנע מלגיירו. ואם אביו אמו מביאים אותו להtagiyir, והקטן לא רוצה, רשאים לגיירו. ואם ימשיך במחאתו כשייגדל הרוי הוא נכרי.

מקורות וביורים

ב- מהו הגיל של קטן שבא מעצמו להtagiyir שמקבלים אותו, האם גם קטן ממש או גיל חינוך או יותר מזאת.

ג- אם יש חילוקי דעת, האב רוצה שיתגייר, והאם מסרבת, האם מגיירים אותו.

ד- אם אינם רוצה בגיור, והבי"ד מ"מ גיירוהו האם הוא גר בדייעבד.

ה- אם אביו ישראל ואמו נכricht, שדינו נכרי, ואביו מביאו

א. פסק השו"ע (יור"ד סימן רשות סעיף ז): "עובד כוכבים קטן אם יש לו אב יכול לגייר אותו. ואם אין לו אב, ובא להtagiyir, או אמו מביאתו להtagiyir, בית דין מגיירין אותו, שוכות הוא לו. זכין לאדם שלא לפניו. עכ"ל.

נדרך לבירר בזה: א- כ שיש לו אב, והאב מביאו, והקטן מסרב ולא רוצה בגירות, האם מגיירים אותו?

שאלת 1: האם מותר לגוי ללמוד תורה?

תשובה: לגוי סתום, אסור ללמוד תורה. בין תורה שבכתב, בין תורה שבעל פה. ואסור לענות לו על שאלות דתיות. ואם מתמיה על דת ישראל מותר להשיבו. וכן מותר ללמדו דין שבע מצות בני נח, אף בזה"ז, גם מותר ללמדו לשון הקדש ודקוק של השפה.

ועיין בספר יביע אומר (ח"ב יור"ד סימן יז), שבט הלוי (יור"ד סימן נת). וגם שעכו"ם העוסק בתורה חייב מיתה (סנהדרין נת). ועיין תגיגה (יא). א"ר אמר אין מוסרים ד"ת לגוי, שנא' " מגיד דבריו ליעקב וכו'. לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בילדיהם".

ועיין ח"א מהרש"א (שבת לא).